

בשער

ידיעות קיבוץ הזורע - כ' באדר ה'תשפ"א - 04.03.2021

אור, תנועה וצליל 2019
נימפיות ענק: דלית לוי, קלואי ודורון לוי-צ'רביץ'
בריכת דגים: מדגה, תומר גרוס, תלמי לבנה ועמרי רז

נר נשמה | מרץ

01.03.1991	לאה רובינשטיין
01.03.1993	חיים סלע
01.03.1994	ראובן (ריו) לביא
01.03.2000	אשר בן צבי
02.03.2011	סילביה בן חורין
05.03.2008	ברכה גיא
05.03.2012	שמואל כפרי
06.03.1991	עילם מלאכי
10.03.1966	מיכאל חרמוני
10.03.2011	אברהם נגרי
11.03.1948	גבריאל לאי
11.03.1948	ברנהרד שיפר
12.03.1999	טליה אלדור
13.03.2014	יהושע צרפתי
14.03.1985	ריטה פרוינד
14.03.2019	חווה ברקאי
15.03.2020	חיה בנארי
16.03.2004	נעמי סגל לוקס
19.03.1985	יעקב פרחי
19.03.1999	חווה ניקולאי
19.03.2001	ארז הרפז
20.03.1990	אהוד טל
20.03.2009	אסתר לביד
21.03.1983	לוץ רוזנברג
21.03.1994	גדעון שפי
22.03.2008	דוד שלח
23.03.1987	אדי מרוז
27.03.2007	אירית רונן
28.03.1989	יצחק נהב
28.03.1995	שאול גנוסר
28.03.1999	בטי שטרן
29.03.2001	גבריאל פלטי
30.03.1962	חיים מונצ'ש
30.03.2007	נתן שחורי

יהי זכרם ברוך

תוכן העניינים

3	עדכונים מהנעשה בקיבוץ
	עדכוני תרבות / איריס רפאלי
5	גאווה מקומית - אלה לוי
6	ענייני השעה
	מה הקשר בין קהילתיות, יהדות, תרבות וקיבוצים? / דניאל אופק ועמית בן צבי-פרג
	ריצת ניווט לזכר ארז הרפז
	מירוץ עמק השלום / שי חזן
8	לקראת שבת
	פרשת השבוע / דובי זמר
10	תמונות מפורים 2021
11	לוח מודעות

תמונת שער

מתוך אתר הקיבוץ, אור תנועה וצליל 2019.

תמונה אחורית

מטע שקדיות, הזורע. צילום: זוהר תורן

הפצה

שי מוריס, רינה רשקוב

השתתפו בגיליון זה

איריס רפאלי, זיוה כהן, דניאל אופק, עמית בן צבי-פרג, שי חזן ודובי זמר.

הגהה

עמוס אורן

מערכת בשער

עריכה ועיצוב

הילה תורן

טלפון

052-3990166

דוא"ל

bashaar.hazorea@gmail.com

א מהירים את הוואדי

אור תנועה וצליל 2021, יפתח בתהלוכה ססגונית של אופניים מקושטים זוהרים ומאירים, בליווי מוסיקה.

ואתם, ילדים נערים ובוגרים מוזמנים לקשט לעצמכם את האופניים, הבימבות, תלת אופן, והקורקינטים.

חור תנועה וצליל בוואדי 2021

הקישוט יתבצע ביום חמישי 4.3 בשעה 16:00

על רחבת הגרנוליט

ילדים צעירים מוזמנים עם מבוגר

לפרטים: דניאל אופק

התהלוכה תפתח את ארוע האור ביום שישי 5.3

נכגשים על הגרנוליט 17:50 ויוצאים לדרך בסם: 18:00 בדיוק.

מסלול: הגלגל, גשר אידי, שיכון ואדי, הטחנה, גשר האידי

גאוה מקומית

שאפו ענק לאלה לוי (הבת של מרים ואברהם לוי), מעצבת האופנה אשר חוגגת שמונה שנים למותג שלה!

היא קצת החזירה אותנו הביתה, להתכנסות פנימה. אם לפני הקורונה התעשייה הורכבה ממעצבים קטנים מול ייצור המוני – הקורונה הזיזה את המטוטלת ואני מניחה שמותגים רבים יחזרו לעבוד בקטן".

הרגלי הקנייה לא ישתנו כל כך מהר. עובדה ששירות הלקוחות של זארה קרס בחודשים האחרונים מרוב עומס של לקוחות וחבילות.

"זארה תישאר פה לעד, אבל לצד זאת, לקוחות רבים יקנו יותר עיצוב מקומי. גם בגלל המודעות הסביבתית וגם בגלל הצורך לחזק את התעשייה בישראל וההבנה שעדיף להם לרכוש מוצר איכותי אחד מאשר לפוצץ שקיות במוצרים לא איכותיים. אני לא רוצה להתחרות בזארה – אני רוצה להיות המשלימה. להביא את המוצר האיכותי שאין שם".

עם זאת, המחירים בזארה זולים משמעותית מאלה שלך. מעיל טרנץ' אצלך עולה 1,550 שקל, בזארה אפשר למצוא טרנץ' ב-750 שקל.

"אני מייצרת בישראל בכמויות קטנות, בהשוואה לייצור ההמוני של זארה ומותגים אחרים, כך שאני לא יכולה לייצר במחירים זולים יותר. כן החלטתי לאורך השנה לעצב מוצרים נגישים יותר, כמו גופיות סריג וכובעים שמתומחרים זול יותר, אבל אני לא יכולה להפוך את עורי ולהיות זארה ולמכור שמלות ב-199 שקל. אני גם לא רוצה. הבגדים שלי הם Value for Money ומלווים את הלקוחות שלי שנים ארוכות".

[לחצו כאן](#) למעבר לכתבה המלאה.

אלה לוי (צילום: אורית פניני)

להלן טעימה מכתבה על אלה ב-YNET שפורסמה ב-08.02.2021, כותב: איתי יעקב

המעצבת אלה לוי חוגגת שמונה שנים למותג עם הלקוחות המפורסמות: "הן חברות ומוזות"

יובל שרף, דאנה איבגי, קרן מור, ג'וי ריגר ומגי אזרזר הן חלק מהפנים המוכרות שמככבות בפרויקט חדש של מעצבת האופנה, עם שילוב בגדים מהעבר וההווה. "אני מאלה שהקורונה עשתה להם טוב"

מעצבת האופנה אלה לוי מצאה דרך מקורית לחגוג שמונה שנים למותג הנושא את שמה. לוי צילמה אסופה מכובדת מלקוחותיה המפורסמות – נשים בטווח גילאים רחב התואם גם לחוג לקוחותיה שלא נמצאות באור הזרקורים. בין המצולמות: השחקניות קרן מור, מגי אזרזר, דאנה איבגי, יובל שרף שבן, קרן ברגר, ג'וי ריגר ומגישת הרדיו והטלוויזיה אביה מלכה, שגם הצטלמה לקמפיין קולקציית החורף של המעצבת.

"הפרויקט נולד בצורה ספונטנית", מספרת לוי בפגישה הנערכת בחלל חנות הסטודיו שלה במרכז תל אביב. "בחרתי חברות ומוזות שמלוות אותי המון שנים בצורה אורגנית, והלבשתי אותן בפריט לבוש ישן מעונות קודמות בעיצובי עם פריט מהקולקציה החדשה. ההיענות של כולן היתה מיידיה. הרגשתי שהיה רצון להשתתף ולעזור, בטח בתקופה כזאת".

בלי הרבה יחסי ציבור, רשת חנויות הפרושה ברחבי הארץ או עשרות אלפי עוקבים ברשתות החברתיות – אלה לוי, 37, ביססה לעצמה קול אישי וכתב יד בתעשיית האופנה המקומית. היא עשתה זאת בדרך ארוכה ואיטית, שהחלה בלימודי אופנה במכללת קונספט, המשיכה בליווי של מעצבת האופנה הוותיקה תמרה יובל ג'ונס כמנטורית, וכללה גם סטאז' ארוך בסטודיו של המעצב ויקטור (ויי) בלאיש.

איך, לדעתך, תעשיית האופנה תצא מהקורונה?

"התעשייה תצא מדממת, כי היא נכנסה מדממת. אני לא שותפה לתחושות שתכף יהיה פה טוב ומדהים. אנשים איבדו את החיים והעסקים שלהם. להערכתך, ייקח עוד זמן רב עד שנתאושש מזה. כרגע אני ממליצה לקחת כמה שיותר אוויר, לצלול ולקוות שזה יהיה מאחורינו. הקורונה היתה מכה אחת יותר מדי בכסף. כמו במשחק הילדים 'דג מלוח', זה תפס כל אחד איפה שהוא עצר, ואת רוב התעשייה זה תפס במקום לא טוב. אתה רואה את כמות העסקים שסגרו, ואנחנו רק בקצה הקרחון. זה לא שמישהו ליקח פה דבש קודם, אבל הקורונה פתחה צוהר לשינויים.

מה הקשר בין קהילתיות, יהדות, תרבות וקיבוצים? דניאל אופק ועמית בן צבי-פרג

וקהילתיות. הדרך לעשות זאת היא, על ידי חיזוק הזהות הקהילתית המשותפת, דרך אירועים בוני-קהילה: לימוד משותף, דיון על אורחות החיים, חג משותף ופיתוח ערבות הדדית בין חברי הקהילה (הרבה ממה שהיה פעם בקיבוץ באופן טבעי והיום לא תמיד פשוט למצוא...)

ופה אני ועמית בעצם נפגשים.

שלא במקרה, מצאנו את עצמנו לוקחים חלק בתוכנית "כרם" של התנועה הקיבוצית ובינ"ה. תוכנית זו נוצרה במטרה להעמיק בזהות היהודית בקיבוצים, מתוך עיסוק הולך וגדל בשאלה זו בחברה הישראלית.

אנחנו עוסקים בשאלות, כיצד ניתן לתת ביטוי לכלל הקולות בקהילה, מבלי לאבד את אופייה וזהותה? עיסוק בשאלת הזהות- מאין באנו ולאן אנחנו הולכים? על מה חשוב לנו לחנך את ילדינו? החזון של התוכנית הוא, "כזה ראה וחדש"- אנחנו עוסקים הרבה, במתח בין מסורת לחידוש ובקהילה כבמה לביטוי ערכי וזהותי. המטרה היא ליישם את העקרונות והלמידה בשטח- בקהילה שלנו והרצון שלנו הוא להתחיל מקבלות שבת קהילתיות.

השאיפה היא לייצר קהילתיות, דרך תרבות מתחדשת: לחדש מסורות, לייצר אירועים חדשים, ללמוד יחד, לקיים דיונים על אורחות החיים וזהות, לחגוג יחד חגים, לייצר חיבורים ומפגשים בין התושבים ועוד. כל אלו ייצרו בסופו של דבר, ערבות הדדית ולכידות בקרב הקהילה בקיבוץ. אלישבע סדן-הגורו של עבודה קהילתית, אמרה כבר לפני 20 שנה: "פעם אנשים היו חלק מקהילה אחת, היום הם יכולים להשתייך למספר קהילות. חברות בקהילה היום היא, שאלה של בחירה והחלטה."

פעם היה טבעי וברור שכך הקיבוץ מתנהל, אנשים נולדו לקהילה ועסקו יום וליל בלייצר קהילתיות. היום קהילתיות כבר לא באה לאנשים באופן טבעי. התחושה שלנו היא שהיום צריך לייצר את זה מחדש.... "כזה ראה וחדש".

אנחנו מזמינים את כל מי שרוצה להיות שותף, לפנות אלינו ולהצטרף לצוות המוביל. ולכל השאר, מבטיחים לעדכן בקרוב.

דניאל ועמית.

עמית ואני אומנם חיים יחד בהזרע, אבל החיבור שלנו ממש לא מובן מאליו.

יש לנו ילדים בגילאים שונים, אני נולדתי בקיבוץ והיא, הצטרפה אליו בשנים האחרונות ולא בהכרח חלקנו חברים משותפים...

אבל מה שחיבר בינינו היה רצון משותף, לייצר משהו שונה בקהילה בה אנו חיים.

אני הגעתי לזה מתוך הרצון הבלתי נדלה שלי, לייצר קהילתיות בכל מה שאני עושה ואילו עמית, חיפשה מסגרת שבה תוכל להביא לידי ביטוי, תרבות יהודית חילונית בקיבוץ.

אבל איך עושים את זה?

מתחילים במתכון והוא מורכב מתרבות, תרבות יהודית וקהילתיות.

אז מה זה בכלל קהילתיות?

"קהילתיות היא, מצבבו אנשים החולקים מרחב גיאוגרפי, פועלים יחד זה למען זה ולמען המקום, מכוננים יחסים של אמון וערבות הדדית, באופן שגורם להם להרגיש בעלי ערך והשפעה ולחוש גאווה מקומית. (הגדרה מתוך מדד הקהילתיות של החברה למתנ"סים).

מה זה תרבות יהודית חילונית?

יהדות חילונית מושתתת על ידע ומעשה, מתוך קשר עמוק לזהות היהודית. תרבות יהודית חילונית מתבטאת בטקסים ומנהגים, הנוצרים מתוך היכרות מעמיקה עם ארון הספרים היהודי, העתיק והמתחדש וללא מחויבות להלכה.

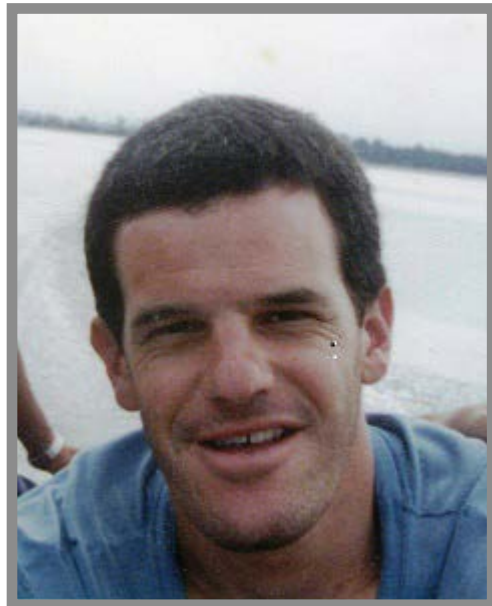
(מתוך האתר של בינ"ה).

לא בכל קהילה, ממוסדת וותיקה ככל שתהיה, הקהילתיות, תהיה גבוה.

קיבוץ הוא קהילה ממוסדת ורבת שנים: יש בו מוסדות שונים, בעלי תפקידים רבים, ערכים ונורמות, אך כל אלו אינם מבטיחים את תחושת הגאווה, את הרצון לתרום ולפעול זה למען זה ואינם מבטיחים יחסי אמון ותחושת שייכות.

אז איך יוצרים קהילתיות אתם שואלים? ומה חשיבותה של התרבות בחיזוק הקהילתיות בקהילות?

בספר "לשם שינוי ביחד" (שדמות, 2010) מדגימה מיכל שפירא-רזניק, כיצד תרבות יכולה לפתח הון חברתי

אסאלו סמאן וריצת ניווט אפר ארז פרנז 21

בואו ליהנות מריצת ניווט ומסלול עממי לזכר ארז הרפז ז"ל

שתתקיים בקיבוץ הזורע ביום שישי 12.3.21 פעילות הניווט מתקיימת זו השנה ה-20 בחסות האיגוד הארצי לספורט הניווט וכוללת מסלולי ריצה והליכה ביער הזורע ובשטח הקיבוץ.

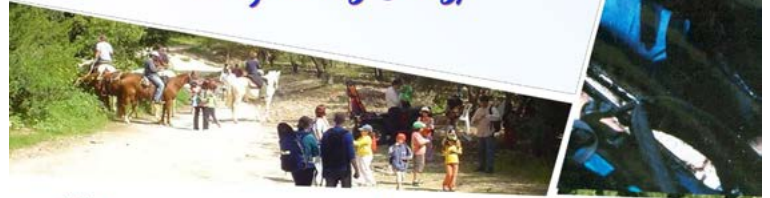
קיימים מגוון סוגי מסלולים באורכים שונים עבור רצים מקצועיים

ובנוסף מסלול עממי המתאים במיוחד ומומלץ למשפחות, ילדים ונוער.

נקודת היציאה: קיבוץ הזורע – דשא ליד חדר אוכל
דינוקים למסלולים התחרותיים החל משעה: 9:00-10:30

במתחם האירוע מאהל רישום וחלוקת מפות, שתייה וכיבוד קל, שירותים ואבטחה.

נא לא מוסיפים אקחית חלק באירוע ייחודי זה ואיננות מקפידות סקורט בחיג פרטט!

***שימו לב:** נקודת היציאה של הניווט תהיה **מרחבת הגרנוליט** (הדשא שליד חדר האוכל)

מצילים את עמק השלום

תושבי המועצה האזורית מגידו שלום רב,

בואו והצטרפו לצעדה/ריצה למען הצלת עמק השלום. יותר ממיליון איש מגיעים לאזור עמק השלום בשנה. הטבע הוא של כולנו. הצטרפו לצעדה/ריצה. מובטחת חווית טבע, ספורט, צבעוניות ועוד. עלות הרשמה של 10 ש"ח לאדם - כל ההכנסות מוקדשות למימון המשך המאבק להצלת עמק השלום. תודה ולהשתמע.

בברכה,

מטה המאבק

דוא"ל: shai.hazan@outlook.com

קיבוץ הזורע

מרוץ עמק השלום

ריצה 9.4.21 צעדה

רצים והולכים למען הגברת המודעות למאבק בבנייה בעמק השלום

מקצים
צעדה / ריצה
2 KM
5 KM
10 KM
20 KM

רצים והולכים למען הגברת המודעות למאבק בבנייה באזור עמק השלום

הצטרפו אלינו וחימו על העצומה www.emekhashalom.org

האבק שייך אכולנו וא נותר קאיו! אמאן אגיבנו וקגיב יאגינו!

עמק השלום

מפקד ושבר

בני ישראל נכנסים לשגרת החיים במדבר. המסע מאורגן היטב, המעמד המרגש בהר סיני תם, קיבלנו סט של חוקים והלכות, ואוטוטו מסתיים שלב התכנון של המשכן (הביצוע בפרשה הבאה). זה הזמן לערוך מפקד ובהזדמנות זאת, לגבות מס אחיד (כמו מס קהילה שלנו) למימון המשכן המפואר (המתואר לפרטיו בארבע וחצי פרשות).

”לִיָּא וַיִּדְבֹּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. לֵיב כִּי תִשָּׂא אֶת-רֹאשׁ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, לַפְּקֻדֵיהֶם, וְנִתְּנוּ אִישׁ כַּפֹּר נַפְשׁוֹ לַיהוָה, בַּפְּקֹד אֲתָם; וְלֹא-יְהִי בָהֶם נֶגֶף, בַּפְּקֹד אֲתָם. לֵיג זֶה יִתְּנוּ, כָּל-הָעֵבֶר עַל-הַפְּקֻדִים-מִחֻצֵי הַשָּׂקֶל, בַּשָּׂקֶל הַקֹּדֶשׁ: עֶשְׂרִים גֵּרָה, הַשָּׂקֶל--מִחֻצֵי הַשָּׂקֶל, תְּרוּמָה לַיהוָה. לַיָּד כָּל, הָעֵבֶר עַל-הַפְּקֻדִים, מִפְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה, וּמַעֲלָה--יִתֵּן, תְּרוּמַת יְהוָה. לִטו הָעֶשְׂרִי לֹא-יִרְבֶּה, וְהִדֹּל לֹא יִמְעִיט, מִמִּחֻצֵי הַשָּׂקֶל--לְתֵת אֶת-תְּרוּמַת יְהוָה, לְכַפֵּר עַל-נַפְשֹׁתֵיכֶם.”

מעשה חטא העגל בצירו של ניקולא פוסן

משום מה (אולי עין הרע?) נכתב בתלמוד: ”אסור למנות את ישראל אפילו לדבר מצווה”. איך ניתן בכל זאת לבצע מפקד? – גובים סכום אחיד לנפש, וסופרים את הכסף... הערמה יהודית במיטבה. אז לשם מה המשכן?

מסתבר, שהעיסוק האובססיבי במשכן, לא תרם הרבה להכרה של בני ישראל באל יחיד, שאינו נראה, אך מבצע ניסים ונפלאות. אחרי מעמד הר סיני המרשים, משה עולה להיפגש עם האל במרומי הר סיני ולהביא את לוחות הברית. משה בושש לחזור, סבלנותו של העם

פוקעת, ואמונתו באלוהים ובמשה מתפוגגת. הם דורשים בתוקף מאהרון:

”קוֹם עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכּוּ לִפְנֵינוּ כִּי-זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הָעֵלְנוּ מִמֶּנּוּ מִצְרַיִם לֹא יִדְעֵנוּ מֶה-הָיָה לוֹ.”

המונותיאיזם לא הופנם...

אהרון הכהן (חלש אופי, יש לומר) אוסף מהם תכשיטים ובונה מהם את עגל הזהב, והעם מרוצה:

”וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָעֵלְנוּ מִמֶּנּוּ מִצְרַיִם.”

בני ישראל סוגדים לעגל הזהב

הניגוד הקיצוני, בין העיסוק המוגזם במשכן ובין הכפירה בו באמצעות עגל הזהב, מעלה את ההשערה, שאולי זה לא ניגוד כלל.

זה וזה מעשה פגאני, המנסה לתת ביטוי מוחשי לאל היהודי, שמהותו היא היותו מופשט, בלתי נראה, שמצריך רמה גבוהה של הבנה ואמונה בקיומו.

אם מלכתחילה המקדש היה רחני: ”עֲשׂוּ לִי, מִקְדָּשׁ; וְשִׁכְנֵתִי, בְּתוֹכְכֶם.”

(אצל בני האדם ולא בבית מקדש מפואר), אולי היה נמנע מעשה העגל המביש.

ומשה, טרם ירידתו מהר סיני, שומע מאלוהים את החדשות האחרונות:

”לִבְנֵי וַיִּדְבֹּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה: לֵךְ-רַד--כִּי שָׁחַת עַמֶּךָ, אֲשֶׁר הָעֵלִיתָ מִמִּצְרַיִם. לִבְנֵי סִרְוֹ מֵהָר, מִן-הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִם--עֲשׂוּ לָהֶם, עֵגֶל מִסִּכָּה; וַיִּשְׁתַּחֲווּ-לוֹ, וַיִּזְבְּחוּ-לוֹ, וַיֹּאמְרוּ, אֵלֶּה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָעֵלְנוּ מִמֶּנּוּ מִצְרַיִם.”

שמה של הפרשה: "כי תשא". האם זה רומז, שהקשר של משה עם בני ישראל, הוא כמו קשר נישואין? אהבה, בגידות, איום בנטישה (אל סיר הבשר במצרים), אלימות (הרג בעם במצוות משה)? ואולי השם מציין את משה הנושא על גבו את עמו, במסע המפרך ולמוד האכזבות, כשהוא דבק במשימתו ונאמן גם למפקדו (האל) וגם לפקודיו – צאן מרעיתו. לתשומת ליבו של כל מי שינהיג אותנו, לאחר הבחירות הקרבות.

■ שבת שלום!

ומה עושה משה? אחרי דין ודברים עם אלוהים (משכנע אותו לא להשמיד את העם), הוא לוקח את שני לוחות הברית הכבדים ויורד מהר סיני, כאילו מתעלם מדברי אלוהים. ורק אחרי שראה בעיניו את עגל הזהב, שיבר את הלוחות:

”לִבִּיט וַיְהִי, כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל-הַמַּחֲנֶה, וַיֵּרָא אֶת-הָעֵגֶל, וַיִּמְחַלֵּת; וַיַּחַר-אַף מֹשֶׁה, וַיִּשְׁלַךְ מִיָּדוֹ אֶת-הַלְּחֹת, וַיִּשְׁבֹּר אֹתָם, תַּחַת הַהָר.”

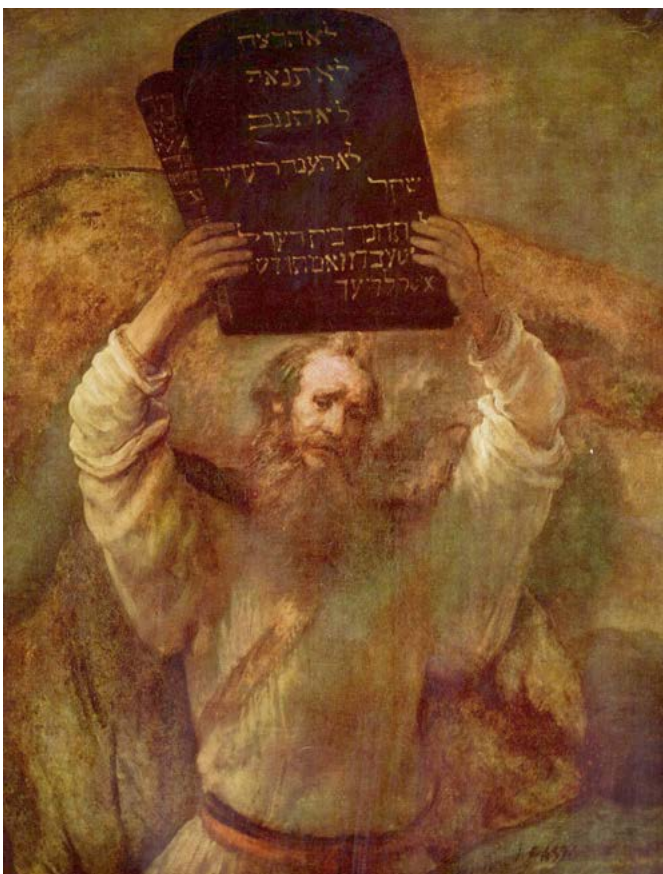

משה על הר סיני. ציור מאת ז'אן-לאון ז'רום, סוף המאה ה-19

אז מדוע גרר אותם בכל הירידה המתישה מההר, ולא שבר אותם במעלה ההר, עם קבלת הידיעה על מעשה עגל הזהב? לדעתי, המקרא רומז לנו שמשה נביא גדול, אישיות ענקית – אך בשר ודם על תכונותיו וחולשותיו, ובמקרה זה, כמו אצל רובנו – "טוב מראה עיניים ממשמע אוזניים", אפילו אם השמועה באה מאלוהים בכבודו ובעצמו.

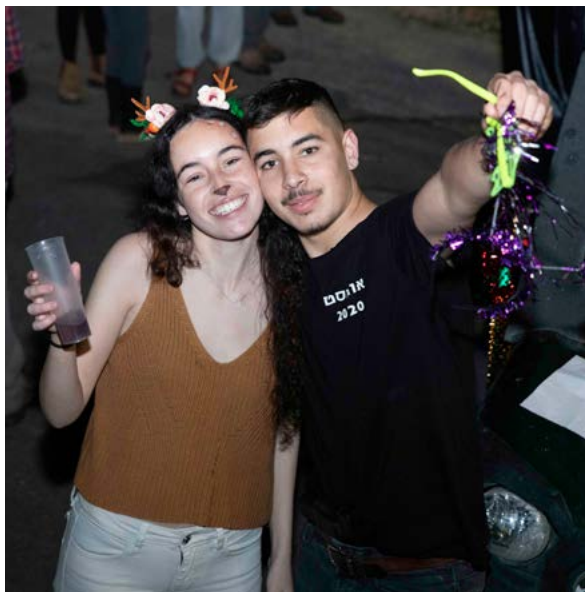

צלמית פר מאזור השומרון נמצאה בבמת פולחן בלב היישוב הישראלי באזור ההר. מהמאה ה-12 לפנה"ס. מוזיאון ישראל

"משה ולוחות הברית", רמברנדט, 1659

פורים 2021

* כל התמונות באדיבות התרבות, צילום: צ'יז צילום

לוח מודעות

מזל טוב!
 ליורם חבשוש
 ליום הולדתו ה-60

מזל טוב!
 מזל טוב לנישואי זוהר ואביעם גבאי
 זר ברכות לליאון וכל בני המשפחה
 בהזרוע, ולמשפחת דניאל במושב אחיטוב

"בְּאֶרֶץ אֱהַבְתִּי הַשְּׂקָד פּוֹרֵחַ"

לאה גולדברג